

НА 18 МАРТ, ВЪВ ВЕЛИКОЛЕПНАТА ИСПАНСКА ЗАЛА НА ПРЕЗИДЕНТСКИЯ ДВОРЕЦ ХРАДЧАНИ, СЕ СЪСТОЯ ЮБИЛЕЕН КОНЦЕРТ ОТ ПОРЕДИЦАТА „ДЖАЗ В ХРАДЧАНИ“. ОФИЦИАЛЕН ДОМАКИН НА ИЗЯВАТА БЕШЕ ЧЕШКИЯТ ПРЕЗИДЕНТ ВАЦЛАВ КЛАУС, А НЕГОВ ПРЪВ ГОСТ – БЪЛГАРСКИЯТ МУ КОЛЕГА ГЕОРГИ ПЪРВАНОВ. СЪОРГАНИЗАТОРИ НА ЕЛИТНАТА МУЗИКАЛНА ИЗЯВА БЯХА ПОСОЛСТВОТО НА БЪЛГАРИЯ В ЧЕХИЯ И БЪЛГАРСКИЯТ КУЛТУРЕН ИНСТИТУТ В ПРАГА.

Юбилейният „Джаз в Храдчани“

Българският президент Георги Първанов пристигна в Прага от Литва, където беше на държавно посещение. Няколко часовият му работен престой в Прага беше по покана на неговия чешки колега Вацлав Клаус. Програмата на двамата президенти включваше работна вечеря и посещение на концерта на българския джазмен Милчо Левиев в Испанската зала в президентския дворец. Концертът на българския виртуоз беше юбилеен, петдесети, от поредицата „Джаз в Храдчани“, организиран от президентската администрация на Чехия.

Програмата на двамата президенти включваше работна вечеря и посещение на концерта на българския джазмен Милчо Левиев

Предвкусаното музикално удоволствие и не така строго официалният повод на срещата дадох

възможност на присъстващите да видят чешкия президент в малко по-различна светлина – шеговит, обаятелен и гостоприемен. „Веднъж – каза президентът Клаус – в една от телевизиите ме попитаха как и къде се е родила идеята за тези концерти в президентския дворец. Посочих главата си и казах „Тук!“ По мое мнение, идеята се оказа сполучлива и вярвам, че и вие ще харесате концерта. Обещавам ви, че обмисляме и други изненади. Така например всички концерти ще бъдат качвани на моята страница www.klaus.cz и ще бъде достатъчно да влезете там, за да

ви чуете. Дори няма нужда да идвате до тук! Радвам се обаче, че президентът Георги Първанов реши да присъства и вместо от Литва да се върне директно в България, спря за няколко часа в Прага, за да чуе Милчо Левиев.“

В отговор президентът Първанов разказа, как един ден по-рано, във Вилюс, влязъл в малък музикален магазин и разглеждайки, подел разговор със собственика. На въпроса от къде е, отговорил „От България“. „О! – възкликнал собственикът. – Милчо Левиев! Ясно, ясно...“

В същия лек и шеговит дух продължи и Ладислав Моравец, директор на задграничния отдел в канцеларията на Президента. „И джазът и политиката – каза той – обичат интелигентната закачка. Ето защо ще ни позволите да се включим и да ви представим резултата на нашия опит да издадем пощенска марка, която да илюстрира как Карел IV (и графикът Слива) си представят джаза. За съжаление, не успяхме да уточним с Чешката поща детайлите. По тази причина марката не е включена в обръщение, но всички вие можете да си я отнесете за спомен под формата на картичка след приключване на концерта.“

в изпълнение на Милчо Левиев

Както Ладислав Моравец, така и президентът Клаус припомниха, че Милчо Левиев е започнал звездната си кариера в Прага, на подиума на джазовия фестивал в „Луцерна“ в средата на 60-те години. С това не само подчертаха магията, свързваща Златна Прага с големия български джазмен, но и подготвиха почвата за малка изненада и мил реверанс към тогавашния драматург на фестивала и душа на чешкия джаз Лубомир Доружка. „Днес – каза президентът Клаус – на 18 март, господин Доружка чества своята 85-годишнина. По този повод реших да му връча Президентско отличие и го поканих да го получи тук, между вас.“ Развълнуваният Лубомир Доружка благодари и призна, че когато преди 65 години е стартирал първото полулегално джазово списание и през ум не му е минавало, че някой ден ще си припомня за това в Президентския дворец и в присъствието на Президента.

След това сцената напуснаха всички, освен изпълнителите: Милчо Левиев, певицата Вики Алмазиду, тромбониста Глен Ферис, тромпетиста Михаил Йосифов и басиста Веселин Веселинов. С богатия си и разнообразен репертоар доставиха удоволствие на всеки присъстващ – или най-малкото така ми казаха.

Неотдавна разговарях с мой добър познат, чието име не мога да цитирам. Той изказа мнението, че най-добрият начин да се отговаря на каквито и да е атаки и нападки, е с добро изкуство. Мисля, че това не е единственият отговор. Но във всеки случай е от тези, които можем да дадем без никакво затруднение. ■

На 12 март, телевизия „Нова“ излъчи половинчасово предаване, наречено „Годината на Вацлав Клаус“ (можете да го намерите страниците на телевизията на адрес <http://archiv.nova.cz/multimedia/rok-vaclava-klause.html>). В него Президентът се спря на редица актуални въпроси от вътрешно и външнополитически характер. Стана въпрос и за творбата „Ентропия“ в Европейския парламент в Брюксел и неговото критично отношение към нея. „Аз въобще не съм критикувал „Ентропия“ – каза президентът. – Аз критикувах това, че „Ентропия“ беше официално поръчан артефакт на Чешкото правителство и Чешката държава. Ако авторът беше взел под наем някоя брюкселска галерия и беше изложил творбата си в нея, аз въобще нямаше да я коментирам и мисля, че и никой друг нямаше да го направи. Въпросът е, че това беше официален продукт на нашата държава по повод нашето Председателство. В това се състои основната дискусия и тя продължава. Писмото ми до българския президент беше отговор на доста шокиращия отклик от тяхна страна. Смятам, че не е коректно да се шегуваме така. И отново опираме до въпроса, че отделният творец има правото да се шегува с България или с която и да е друга страна, но Чешката република с България – мисля, че тук трябва да сме внимателни.“